

Nr 429

Av herrar **Svensson** i Stenkyrka och **Johansson** i Mysinge, om ändrade regler angående avdragsrätt och skatteplikt beträffande medlemsavgifter till branschorganisationer.

I propositionen den 11 mars 1949 framlade Kungl. Maj:t förslag till ändrade regler angående avdragsrätt och skatteplikt för medlemsavgifter vid inkomsttaxeringen. På hemställan av bevillningsutskottet avtog emellertid riksdagen propositionen och beslöt i stället att uppdraga åt Kungl. Maj:t att låta utarbета ett nytt förslag angående frågan om avdragsrätt för medlemsavgifter samt förelägga riksdagen detta förslag i anslutning till en blivande lagstiftning om inrättande av ett centralt organ med uppgift att lämna direktiv till ledning vid taxeringen. Närmaste anledningen till att riksdagen avtog propositionen var, att praktiska svårigheter förväntades uppkomma vid avgörandet av avdragsrätten respektive skattskyldigheten för medlemsavgifter till arbetsgivar- och fackföreningar, då avgifterna till dessa organisationer i stor utsträckning användas för annat ändamål än som avser medlems direkta ekonomiska intressen i hans förvärvsverksamhet. Enligt propositionen skulle avdragsrätt tillkomma medlemmen vid utbetalandet av avgiften. För mottagande föreningen skulle avgiften vara skattepliktig, men föreningen skulle vid avsättning till särskild fond eller dylikt erhålla avdrag för avsättningen. I den mån fondens medel togs i anspråk, exempelvis för betalande av konfliktunderstöd, skulle föreningen bli skattskyldig för uttagen, men samtidigt erhålla avdrag för utbetalda understöd, vilka i sin tur skulle bli beskattade hos mottagaren. För att kunna lösa de taxeringstekniska svårigheterna i samband med ett sådant förfarande ansågs av bevillningsutskottet ett centralt organ vara erforderligt. Beträffande åter rena branschorganisationer, där avgiften praktiskt taget helt och hållet avser ersättning för tjänster, som av föreningen utföras för den skattskyldiges verksamhet, vilka tjänster, därest de icke utförts av föreningen, i stället måst vidtagas på annat sätt, torde några taxeringstekniska svårigheter icke uppstå vid tillämpningen. Det finnes därför icke enligt undertecknades åsikt någon anledning att låta den inadvartens, som nu föreligger beträffande skattskyldigheten respektive avdragsrätten för medlemsavgifter, kvarstå beträffande dylika organisationer, som direkt till-

varataga medlemmarnas ekonomiska intressen i deras förvärvskällor. Vi anse därför att, oavsett huruvida centralt organ inrättas eller icke, beträffande branschorganisationer snarast bör genomföras sådan ändring i kommunalskattelagen, som Kungl. Maj:t i omnämnda proposition föreslog.

Under åberopande av vad sålunda anförts hemställes,

att riksdagen måtte antaga sådan ändring i kommunalskattelagen beträffande avdragsrätt och skatteplikt för medlemsavgifter till branschorganisationer vid inkomsttaxeringen på sätt i Kungl. Maj:ts proposition nr 173 år 1949 föreslagits.

Stockholm den 26 januari 1955

Per Svensson
i Stenkyrka

Ivar Johansson
i Mysinge
